

Úradný vestník Európskej únie

C 228

Slovenské vydanie

Informácie a oznamenia

17. september 2005

Zväzok 48

<u>Číslo oznamu</u>	<u>Obsah</u>	<u>Strana</u>
	I <i>Informácie</i>	
	Rada	
2005/C 228/01	Stanovisko Rady z 12. júla 2005 k aktualizovanému programu stability Portugalska na obdobie rokov 2005 – 2009	1
	Komisia	
2005/C 228/02	Výmenný kurz eura	5
2005/C 228/03	Oznámenie o začatí postupu preskúmania týkajúceho sa prekážok obchodu v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 3286/94 pozostávajúcich z opatrení zavedených a praktík uskutočňovaných Indiou, ktoré ovplyvňujú obchod s vínom a liehovinami	6
2005/C 228/04	Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES — Prípady, ku ktorým nemá Komisia námietky ⁽¹⁾	9
2005/C 228/05	Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES — Prípady, ku ktorým nemá Komisia námietky	11
2005/C 228/06	Štátna pomoc — Francúzsko — Štátna pomoc C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N 515/2003) — Pomoc pre kaflérne odvetvie v roku 2003 — Výzva na predloženie prípomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o založení ES	13
2005/C 228/07	Predbežné oznamenie o koncentrácií (Prípad COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ) — Prípad vhodný na zjednodušený postup ⁽¹⁾	20

SK

1

(¹) Text s významom pre EHP

I

(Informácie)

RADA

STANOVISKO RADY

z 12. júla 2005

k aktualizovanému programu stability Portugalska na obdobie rokov 2005 – 2009

(2005/C 228/01)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1466/97 zo 7. júla 1997 o posilnení dohľadu nad stavmi rozpočtov a o dohľade nad hospodárskymi politikami a ich koordináciu (⁽¹⁾), a najmä na jeho článok 5 ods. 3,

so zreteľom na odporúčanie Komisie,

po porade s Hospodárskym a finančným výborom,

ZAUJALA TOTO STANOVISKO:

1. Rada 12. júla 2005 preskúmala aktualizovaný program stability Portugalska na obdobie rokov 2005 až 2009. Program zodpovedá požiadavkám na údaje podľa „kódexu pravidiel pre obsah a formu programov stability a konvergenčných programov“ (⁽²⁾). Program však neposkytuje odhad dlhodobej udržateľnosti verejných financií. Preto sa Portugalsko vyzýva, aby dosiahlo úplný súlad s kódexom pravidiel, pokiaľ ide o požiadavky na údaje.
2. Aktualizácia programu stability je vypracovaná s ohľadom na potrebu upraviť schodok verejných financií, ktorý je na rok 2005 plánovaný vo výške 6,2 % HDP, a teda výrazne presiahne úroveň 3 % HDP. Ako nedávno oznamili portugalské orgány po diskusiách s Eurostatom, toto číslo nasleduje po schodku na úrovni 2,9 % HDP v rokoch 2002 až 2004 (⁽³⁾) a je výrazne horšie v porovnaní s cieľom na úrovni 2,2 % HDP na rok 2005, ktorý bol stanovený v predchádzajúcej aktualizácii programu. Toto zhoršenie sa vysvetluje nižším rastom oproti očakávaniam, prehodnotením rastu výdavkov, prekračovaním rozpočtu a nezavedením jednorazových opatrení plánovaných v predchádzajúcim programe, ako aj balíkom opatrení na úrovni 0,6 % HDP, ktorý prijala nová vláda v júni 2005. S cieľom znížiť schodok načrtáva aktualizácia stratégii, ktorá počíta skôr s vykonaním štrukturálnych opatrení, než by sa výraznejšie spoliehala na jednorazové a dočasné opatrenia, čo naznačuje zmenu, pokiaľ ide o rozpočtovú stratégii načrtnutú v predchádzajúcich aktualizáciach. Očakáva sa, že počas nadchádzajúcich rokov sa schodok verejných financií bude naďalej zlepšovať, ale až do roku 2007 bude prekračovať referenčnú hodnotu 3 % HDP.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 209, 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Portugalské orgány predložili aktualizovaný program v decembri 2004, čo je v súlade s oficiálne požadovaným dátumom predloženia. Vzhľadom na nadchádzajúce všeobecné volby v Portugalsku, sa však vtedy prijalo rozhodnutie program nehodnotiť, ale počkať na jeho aktualizáciu predloženú novou vládou.⁽³⁾ V rokoch 2002, 2003 a 2004 dosiahol schodok postupne hodnoty 4,1 %, 5,4 % a 5,2 % HDP pri vylúčení významnejších jednorazových a dočasných opatrení.

3. Makroekonomický scenár tvoriaci základ tohto programu predpokladá, že sa rast reálneho HDP plynulo zvýši z 0,8 % v roku 2005 na 3,0 % v roku 2009 pri hodnotách rastu za jednotlivé roky v medziobdobí na úrovni 1,4 %, 2,2 % a 2,6 %. Zatiaľ čo na základe súčasných informácií je odhad rastu pre prvu časť programu reálny, v posledných rokoch realizácie programu existujú viaceré riziká. Štrukturálne opatrenia zamerané na produktivitu a konkurencieschopnosť a obnovujúce dôveru majú kľúčový význam pre realizáciu odhadovaného rastu.
4. Cieľom programu je dosiahnuť schodok verejných financií pod úrovňou referenčnej hodnoty 3 % HDP do roku 2008. Očakáva sa pokles v miere schodku verejných financií zo 6,2 % HDP v roku 2005 na 4,8 % HDP v roku 2006, 3,9 % v roku 2007, 2,8 % v roku 2008 a 1,6 % v roku 2009. Výpočty služieb Komisie, pri ktorých bola uplatnená spoločne dohodnutá metodika na údaje v programe, ukazujú, že cyklicky upravený schodok po náraste na 5,3 % HDP v roku 2005 postupne klesne na 1,4 % v roku 2009. Konsolidačné úsilie bude prebiehať počas celého programového obdobia, ale najmä na jeho začiatku, keďže podstatná konsolidácia sa bude realizovať v roku 2006. Začiatkom programového obdobia sa konsolidácia opiera najmä o zvýšené príjmy prostredníctvom vyšších daňových sadzieb (menovite zvýšenie štandardnej sadzby DPH z 19 % na 21 %), nižších daňových úlav a zlepšeného výberu daní, čo čiastočne kompenzuje predchádzajúce jednorazové príjmy. V ďalších rokoch sa predpokladá zvýšený príspevok z obmedzenia výdavkov pochádzajúci z opatrení trvalého charakteru, akými sú napríklad reforma verejnej správy, kontrola rastu miezd a zmeny v systéme sociálneho a dôchodkového zabezpečenia, ktorých vplyv na rozpočet sa prejaví najmä v strednodobom horizonte. Podiel investícií na celkových výdavkoch verejných financií počas programového obdobia mierne poklesne.
5. Rozpočtový výsledok, ako je naplánovaný v programe, je vystavený niekolkým rizikám. Po prvej, zrýchlenie ekonomickej aktivity môže byť slabšie, než sa očakávalo, v závislosti od účinného vplyvu fiškálnych konsolidačných opatrení a vzhľadom na očakávaný nárast v medzinárodnej hospodárskej súťaži na portugalských vývoznych trhoch. Po druhé, opatrenia na zvýšenie príjmov a obmedzenie výdavkov môžu byť menej účinné, než sa predpokladalo, alebo môžu trvať dlhšie, kým prinesú očakávané výsledky. Zvýšenie daňových sadzieb zvyšuje riziko daňových únikov bez ohľadu na významné opatrenia prijaté s cieľom zvýšiť daňovú poslušnosť vrátane užšej administratívnej spolupráce zameranej na cezhraničné podvody s DPH. Okrem toho sa väčšina ohlášených obmedzení výdavkov ešte musí právne zakotviť. Vzhľadom na toto hodnotenie možno vyzvať vládu, aby si splnila svoje záväzky a prijala dodatočné opatrenia s cieľom zabrániť prekročeniu schodku nad 3 % HDP na obdobie dlhšie, ako bolo plánované. Okrem toho, aj keď sa dodrží naplánovaný postup, rozpočtová pozícia v programe neposkytuje dostatočnú bezpečnostnú rezervu proti prekročeniu stropu pre schodok pri bežných makroekonomických výkyvoch aspoň do roku 2009. Taktiež nastačí na zabezpečenie toho, aby sa strednodobý cieľ takmer vyrovnaného stavu rozpočtu podľa Paktu stability a rastu dosiahol v horizonte programu, napriek zníženiu základného schodku za obdobie rokov 2005 až 2009 na úrovni 4 percentuálnych bodov HDP. Analýza citlivosti ukazuje, že v prípade nepriaznivého makroekonomického vývoja by bol schodok v roku 2009 stále na úrovni 3 % alebo veľmi blízko tejto hodnoty.
6. Pomer dlhu k HDP prekročil referenčnú hodnotu 60 % HDP stanovenú zmluvou v roku 2003 a posunul sa na úroveň 61,9 % v roku 2004. Podľa aktualizácie bude po dosiahnutí 66,5 % HDP v roku 2005 miera zadlženia kulminovať na úrovni 67,8 % HDP a potom bude klesať, až kým nedosiahne úroveň 64,5 % v roku 2009. Aj vývoj miery hrubého zadlženia môže byť oproti plánu menej priaznivý vzhľadom na riziká v hospodárskej činnosti, riziká týkajúce sa rozpočtových cieľov a vzhľadom na pravdepodobnosť, že podobne ako v minulosti dôjde k úpravám kapitálového toku spôsobujúcim prehlbovanie dlhu, najmä k akumulácii finančných aktív.
7. Z hľadiska dlhodobej udržateľnosti verejných financií sa zdá, že Portugalsko je vystavené riziku z dôvodu predpokladaných rozpočtových nákladov vyplývajúcich zo starnutia populácie. Do dnešného dňa prijaté opatrenia štrukturálnych reforiem, najmä v dôchodkovej a zdravotníckej oblasti, by mali zmierniť vplyv starnutia populácie na rozpočet. Tieto reformy sa však nejavia byť dostatočnými na zabezpečenie trvalej udržateľnosti. Reformy načrtnuté v aktualizácii, menovite ustanovenia o dôchodku týkajúce sa štátnej služby, by v prípade ich dôkladnej realizácie mohli prispieť k tomuto cieľu. Vláda si objednala správu na zhodnotenie dlhodobej udržateľnosti systému sociálneho zabezpečenia.

8. Hospodárske politiky načrtnuté v aktualizácii vo všeobecnosti čiastočne zodpovedajú všeobecným usmerneniam hospodárskej politiky špecifickým pre danú krajinu v oblasti verejných financií. Program podľa odporúčaní počíta s konsolidáciou verejných financií, ktorá sa do veľkej miery uskutoční na strane výdavkov a neopiera sa o jednorazové alebo dočasné opatrenia. Ak sa naplnia predpoklady programu, dôjde aj k zlepšeniu cyklicky upraveného primárneho salda (bez jednorazových a dočasných opatrení) o viac ako 0,5 % HDP každý rok. Program však neplánuje znížiť schodok pod úroveň 3 % HDP pred rokom 2008 a plánované obmedzenie výdavkov nebude dostatočné na dosiahnutie strednodobého cieľa takmer vyrovnanej rozpočtovej pozície podľa Paktu stability a rastu do konca programového obdobia.
9. Vzhľadom na číselné údaje o schodku a dlhu za rok 2005 a ďalšie roky predložené v aktualizácii programu stability, Komisia 22. júna začala voči Portugalsku uplatňovať postup pri nadmernom schodku. Rada pri rozhodovaní o existencii nadmerného schodku v Portugalsku tiež vydá odporúčanie na úpravu tohto nadmerného schodku; takéto odporúčanie okrem iného stanoví konečný termín na úpravu nadmerného schodku.

Vzhľadom na uvedené hodnotenie sa Rada domnieva, že by Portugalsko malo:

- i) obmedziť zhoršovanie fiškálnej pozície v roku 2005 tak, že zabezpečí dôkladné vykonanie ohlásených opravných opatrení;
- ii) čím skôr dosiahnuť trvalo udržateľnú úpravu nadmerného schodku, a to zásadným spôsobom preďvšetkým v roku 2006, za čím bude každý rok nasledovať významné zníženie, a rozhodným uzákonením plánovaných opatrení na zníženie výdavkov verejných financií; využiť všetky príležitosti na rýchlejšie znížovanie rozpočtového schodku, najmä vytvoriť rezervy pre riešenie rozpočtových dôsledkov nižšieho rastu oproti plánu;
- iii) zabezpečiť trvalý pokles miery hrubého zadlženia tým, že zaistí, aby sa pokrok v znížení schodku odrážal vo vývoji dlhu, a vyhne sa finančným transakciám, ktoré by zvyšovali dlh;
- iv) v rámci komplexného reformného programu pre zlepšenie kvality a zabezpečenie dlhodobej udržateľnosti verejných financií kontrolovať vývoj výdavkov podľa možnosti prostredníctvom ohlášenia záväzných stropov pre špecifické kategórie výdavkov;
- v) ďalej zlepšovať spracovanie všeobecných údajov o verejných financiách.

Porovnanie klúčových makroekonomických a rozpočtových prognóz

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Reálny HDP (zmena v %)	PS jún 2005	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	KOM apríl 2005	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	PS január 2004	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
Inflácia HISC (%)	PS jún 2005	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	KOM apríl 2005	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	PS január 2004	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Saldo verejných financií (v % HDP)	PS jún 2005	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	KOM apríl 2005	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	PS január 2004 (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Primárne saldo (v % HDP)	PS jún 2005	– 0,1	– 3,3	– 1,6	– 0,5	0,7	1,8
	KOM apríl 2005	– 0,1	– 2,0	– 1,6	—	—	—
	PS január 2004	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Cyklicky upravené saldo (v % HDP)	PS jún 2005 (¹)	– 2,2	– 5,3	– 3,8	– 3,1	– 2,3	– 1,4
	KOM apríl 2005	– 2,0	– 3,9	– 3,7	—	—	—
	PS január 2004 (¹)	– 1,7	– 1,3	– 0,9	– 0,7	—	—
Jednorazové opatrenia (v % HDP)	PS jún 2005	2,3	0,2	0	0	0	0
	KOM apríl 2005	2,3	0,3	0	—	—	—
Cyklicky upravené saldo bez jednorazových opat- rení (v % HDP)	PS jún 2005 (¹)	– 4,5	– 5,5	– 3,8	– 3,1	– 2,3	– 1,4
	KOM apríl 2005	– 4,3	– 4,2	– 3,7	—	—	—
Hrubý verejný dlh (v % HDP)	PS jún 2005	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	KOM apríl 2005	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	PS január 2004 (*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Poznámka:

(¹) Výpočty služieb Komisie na základe informácií v programe.

(*) Vráthane jednorazových a dočasných opatrení.

Zdroje:

Programy stability (PS); ekonomické prognózy vypracované službami Komisie na jar 2005 (KOM); výpočty služieb Komisie.

KOMISIA

Výmenný kurz eura (¹)

16. septembra 2005

(2005/C 228/02)

1 euro =

	Mena	Výmenný kurz		Mena	Výmenný kurz
USD	Americký dolár	1,2243	SIT	Slovinský toliar	239,46
JPY	Japonský jen	135,78	SKK	Slovenská koruna	38,347
DKK	Dánska koruna	7,4574	TRY	Turecká líra	1,6420
GBP	Britská libra	0,67650	AUD	Austrálsky dolár	1,5933
SEK	Švédska koruna	9,3305	CAD	Kanadský dolár	1,4487
CHF	Švajčiarsky frank	1,5510	HKD	Hongkongský dolár	9,5008
ISK	Íslandská koruna	75,83	NZD	Novozélandský dolár	1,7347
NOK	Nórská koruna	7,7945	SGD	Singapurský dolár	2,0553
BGN	Bulharský lev	1,9558	KRW	Juhokórejský won	1 257,97
CYP	Cyperská libra	0,5729	ZAR	Juhoafrický rand	7,7981
CZK	Česká koruna	29,073	CNY	Čínsky juan	9,9010
EEK	Estónska koruna	15,6466	HRK	Chorvátska kuna	7,4345
HUF	Maďarský forint	245,32	IDR	Indonézska rupia	12 426,65
LTL	Litovský litas	3,4528	MYR	Malajzijský ringgit	4,615
LVL	Lotyšský lats	0,6960	PHP	Filipínske peso	68,775
MTL	Maltská líra	0,4293	RUB	Ruský rubel'	34,6980
PLN	Polští zlotý	3,8827	THB	Thajský baht	50,178
RON	Rumunský lei	3,4754			

(¹) Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

Oznámenie o začatí postupu preskúmania týkajúceho sa prekážok obchodu v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 3286/94 pozostávajúcich z opatrení zavedených a praktík uskutočňovaných Indiou, ktoré ovplyvňujú obchod s vínom a liehovinami

(2005/C 228/03)

Komisiu bol 20. júla 2005 doručený podnet podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 3286/94⁽¹⁾ (ďalej len „nariadenie“).

1. Navrhovatelia

Podnet podal spoločne výbor CEEV (Comité européen des entreprises vins) a organizácia CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux /The European Spirits Organisation).

CEPS v EÚ zastupuje výrobcov alkoholických nápojov. Jeho členmi je 38 národných združení, ktoré zastupujú výrobné odvetvie v 21 členských štátach EÚ. CEEV v EÚ zastupuje národné obchodné združenia členských štátov ES, ktoré zastupujú výrobné odvetvie a/alebo obchod s vínom, aromatizovaným vínom, šumivým vínom, likérovým vínom a inými výrobkami vinárskeho sektora. Jej členmi je 12 národných združení, plus Švajčiarsko.

CEEV a CEPS sú združenia, ktoré konajú v mene jedného alebo viacerých podnikov Spoločenstva v zmysle článkov 4 ods. 1 a 2 ods. 6 nariadenia.

2. Výrobok

Výrobky EÚ, na ktoré sa vzťahujú uvedené indické opatrenia, sú víno, vermút, aromatizované víno a liehoviny zatriedené do položiek HS 2204, 2205, 2206 a 2208. Zahŕňajú nešumivé a šumivé víno, vermút a iné alkoholizované vína ako je portské, sherry a alkoholické nápoje destilované z polnohospodárskych surovín ako sú brandy a vínne destiláty, whisky, gin, vodka, rum a likéry.

Preskúmanie, ktoré Komisia začína, sa však môže týkať aj iných výrobkov, najmä tých, o ktorých môžu zainteresované strany prihlásené v stanovených lehotách uvedených ďalej (pozri časť 8) preukázať, že sú postihnuté údajnými praktikami.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 z 22. decembra 1994 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod zášitou Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 349, 31.12.1994, s. 71). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES č. 356/95 (Ú. v. ES L 41, 23.2.1995, s. 3).

3. Predmet

Podnet sa týka troch samostatných aspektov právneho režimu Indie týkajúceho sa dovážaného vína a liehovín:

a) Dodatočné clo

Podľa indického práva súdnu právomoc vyberať spotrebnu daň z alkoholických nápojov má 26 vlád indických štátov. Spotrebna daň sa v podstate uvaľuje len na výrobky, ktoré prešli spracovaním v Indii. Z tohto dôvodu sa spotrebna daň v zásade nevyberá z dovozu flašovaného vína a liehovín. Len domáca výroba a dovoz vo velkom plnený do fliaš v Indii sa zdaňujú (sadzbami, ktoré sa výrazne líšia medzi 26 vládami indických štátov).

V tejto súvislosti, oznámením č. 37/2001 podľa oddielu 3 zákona o colnom sadzobníku zaviedla India 1. apríla 2001 federálne dodatočné clo z dovážaného vína a liehovín, aby kompenzovala spotrebne dane z domácich výrobkov zaplatené alebo splatné na úrovni štátu. V súlade s oddielom 3 colného zákona by federálne dodatočné clo malo byť „rovnaké“ ako spotrebna daň vyberaná z domácich výrobkov. Toto dodatočné clo sa vyberá na základe *ad valorem* odlišnými sadzbami. Podľa colného oznámenia č. 32/2003 z 1. marca 2003 sú súčasné sadzby dodatočného clá uplatňujúce sa na dovážané víno na troch úrovniach 75 %, 50 % a 20 % (v závislosti od hodnoty dovozu) a na dovážané liehoviny na štyroch úrovniach 150 %, 100 %, 50 % a 25 % (opäť v závislosti od hodnoty dovozu).

b) Štátne spotrebne dane a dane

Ako je uvedené, indické štáty nemajú jurisdikciu na vyberanie spotrebnej dane z flašovaného vína a liehovín. Navrhovatelia však tvrdia, že aj napriek tomu niekolko štátov uplatňuje spotrebne dane alebo podobné dane – pod rôznymi názvami a na rôznych úrovniach – z predaja dovážaného vína a liehovín. Podľa navrhovateľov niektoré z týchto (spotrebnych a iných) daní sa navyše uplatňujú len na dovážané výrobky alebo na vyšších úrovniach na dovážané výrobky než na domáce výrobky.

c) Štátne dovozné obmedzenia

Navrhovatelia tvrdia, že sedem indických štátov má politiku *de facto* zákazu dovozu vína a liehovín.

ňujú na úrovni štátu, a výška spotrebnej dane a ostatných nepriamych daní z domáceho vína a liehovín, ktoré sa uplatňujú na úrovni štátu, na strane druhej.

b) Štátne spotrebne dane a dane

4. Tvrdenia o prekážkach obchodu

Navrhovatelia sa domnievajú, že opatrenia a praktiky opísané v oddielu 3 predstavujú prekážky obchodu v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia.

a) Dodatočné clo (DC)

Po prve, navrhovatelia tvrdia, že federálne dodatočné clo sa musí pokladať za dovozné clo (alebo iné clo a poplatok), ktoré porušuje záväzky Indie podľa článku II dohody GATT z roku 1994 v spojení s jej zoznamom tarif. V tejto súvislosti sa v podnete uvádzá, že záväzné tarify WTO pre Indiu zavádzajú Indie na maximálnu sadzbu cla a poplatkov z vína a liehovín vo výške 150 %. Všetky dovážané vína a liehoviny podliehajú základnému colnému poplatku vo výške 150 % (v prípade liehovín) a 100 % (v prípade vína). Federálne dodatočné clo sa uplatňuje dodatočne k týmto sadzbám. Z tohto dôvodu, pokiaľ sa federálne dodatočné clo pokladá za dovozné clo (alebo iné clo alebo poplatok), sadzba celkového cla zo všetkých liehovín a všetkých vín (okrem najdrahších liehovín a vín⁽¹⁾) prevyšuje záväznú colnú sadzbu vo výške 150 %. Okrem toho navrhovatelia sú toho názoru, že federálne dodatočné clo by sa nemalo pokladať za „ekvivalentné vnútrostátejne dane“ v zmysle článku II.2 písm. a) a preto nemôže byť podľa tohto ustanovenia opodstatnené.

Navrhovatelia tvrdia, že hoci indické štaty nemajú jurisdikciu na vyberanie spotrebnej dane na dovážané flášované víno a liehoviny, niektoré štaty aj napriek tomu uplatňujú bud' spotrebne dane, alebo podobné dane – pod rôznymi názvami a na rôznych úrovniach – z predaja dovážaného vína a liehovín. Preto sa tvrdí, že najmenej trinásť indických štátov uplatňuje bud' spotrebne dane, alebo iné dane, ktoré by sa mohli pokladať za alternatívne prostriedky vyberania príjmov z dovážaných výrobkov, keďže nie sú oprávnené vyberať spotrebne dane. Podľa navrhovateľov niektoré z týchto (spotrebnych a iných) daní sa bud' uplatňujú len na dovážané výrobky, alebo sa uplatňujú na vyšších úrovniach na dovážané výrobky než na domáce výrobky v rozpore s článkom III.2 dohody GATT z roku 1994.

c) Štátne dovozné obmedzenia

Navrhovatelia tvrdia, že sedem indických štátov má politiku *de facto* zákazu dovozu vína a liehovín v rozpore s článkmi III.4 alebo XI.1 dohody GATT z roku 1994.

Na základe dostupných faktických informácií a predložených dôkazov môže Komisia s uspokojením konštatovať, že podnet obsahuje dostatočné dôkazy *prima facie* o existencii prekážok obchodu v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia.

Po druhé a v alternatívnom prípade, navrhovatelia tvrdia, že federálne dodatočné clo spôsobuje, že sa s dovážaným vínom a liehovinami zaobchádza jasne menej priaznivo než s „podobnými“ (alebo „priamo konkurenčnými alebo nahraditeľnými“) výrobkami národného pôvodu, čím sa porušuje článok III.2 dohody GATT z roku 1994. V tejto súvislosti sú navrhovatelia toho názoru, že pokiaľ dovážané liehoviny vo všeobecnosti nepodliehajú štátnym spotrebenným daniam, sadzba federálneho dovozného cla výrazne prevyšuje úroveň spotrebnej dane, ktorá sa uplatňuje na predaj domáčich liehovín vo väčšine indických štátov. Podľa navrhovateľov je zrejmé, že dovážané víno a liehoviny sú takisto predmetom nadmerného zdaňovania, ak sa na jednej strane porovná sadzba federálneho dodatočného cla a ostatných nepriamych daní z predaja dovážaného vína a liehovín, ktoré sa uplat-

5. Tvrdenie o nepriaznivých účinkoch na obchod

Spotrebu značkových západných alkoholických nápojov v Indii v roku 2004 odhadla firma International Wine & Spirits Record (IWSR) na 87 miliónov deväťlitrových debien, čím sa táto krajina stala jedným z najväčších trhov s liehovinami na svete. Tento odhad zahŕňa asi 550 000 debien dovezených liehovín, zvyšok (99,4 %) pozostáva z doma vyrobeného likéru „Indian Made Foreign Liquor“ (IMFL). V roku 2004 vyviezla EÚ do Indie liehoviny v hodnote asi 23 211 000 EUR.

Za desať rokov trh s vínom v Indii stabilne, hoci pomaly rastie. V roku 2004 sa tento trh odhadoval na 667 000 deväťlitrových debien, z ktorých sa 96 000 alebo 14 % dovezlo. V roku 2004 vyviezla EÚ do Indie víno v hodnote asi 4 167 000 EUR.

(1) T. j. víno dovážané za ceny *cif* nad 100 USD za debnu (12 fliaš), na ktoré sa uplatňuje najnižšia sadzba dodatočného cla (20 % *ad valorem*).

Navrhovatelia tvrdia, že praktiky, ktoré sú predmetom podnetu, zabraňujú zásadnému prístupu na indický trh, spôsobujú, že dovážané víno a liehoviny sú v hospodárskej súťaži v porovnaní s doma vyrobeným tovarom znevýhodnené, a zabránili významnému rastu spotreby dovážaného vína a liehovín v Indii.

V tejto súvislosti poukazujú navrhovatelia na to, že po odstránení federálnych množstevných obmedzení na dovoz v roku 2001 a ich náhrade opatreniami uvedenými v tomto podnete, objem dovozu liehovín klesol asi o 60 – 70 % v období od apríla do augusta 2001 v porovnaní s rovnakým obdobím v predchádzajúcom roku, pretože tovar určený pre cestovný ruch sa stal predmetom fiškálneho zaťaženia, ktoré ich cenovo vytlačilo z trhu. Navrhovatelia takisto poukazujú na to, že keď sa určité daňové ústupy následne udeliли na tovar predávaný v určitých triedach hotelov a reštaurácií, objem dovážaného vína a liehovín sa výrazne zvýšil. To naznačuje, že daňové opatrenia, ktoré sú predmetom tohto podnetu, zabraňujú zvýšenému prenikaniu vína a liehovín EÚ na indický domáci trh.

Navrhovatelia takisto poukazujú na údaje o typickom prenikaní dovážaných liehovín na trh v iných rozvojových krajinách vo všeobecnosti podobných Indii, čo znamená, že obchodné bariéry, ktorým celí výrobné odvetvie liehovín EÚ v Indii, sú osobitne problematické.

Komisia sa domnieva, že podnet obsahuje dostatočné dôkazy prima facie o nepriaznivých účinkoch na obchod v zmysle článku 2 ods. 4 nariadenia.

6. Záujem spoločenstva

Výrobné odvetvie liehovín EÚ, ako ho zastupuje CEPS, využáva ročne tovar v odhadanej hodnote vyššej ako 5 miliárd EUR do viac ako 150 krajín. V sektore liehovín je priamo zamestnávnych asi 50 000 ľudí a nepriamo ďalších 250 000. Vývoz vína z EÚ do tretích krajín je ohodnotený na 4,5 miliárd EUR, čo predstavuje 12,5 miliárd hektolitrov (hl) objemu.

Komisia považuje za nevyhnutné zabezpečiť na trhoch tretích krajín rovnaké súťažné podmienky pre každý náš vývozny priemysel, najmä pokial' ide o vnútrostátne dane. Colná ochrana by

sa nemala nahradzať inými ochrannými bariérami, ktoré sú v rozpore s medzinárodnými záväzkami. Je to obzvlášť dôležité v prípade alkoholických nápojov, keďže tie sú tradične, spojením spotrebnych daní a daní z pridannej hodnoty, zaťažené vysokými daňami.

Vzhľadom na uvedené sa považuje za záujem Spoločenstva začať postup preskúmania.

7. Postup

Po tom, čo Komisia rozhodla, po náležitej konzultácii s poradným výborom ustanoveným nariadením, že existujú dostatočné dôkazy na odôvodnenie začiatia postupu preskúmania s cieľom posúdiť príslušné právne a vecné otázky, a že je to v záujme Spoločenstva, začala preskúmanie v súlade s článkom 8 nariadenia.

Zainteresované strany sa môžu prihlásiť a predložiť písomne svoje stanoviská k špecifickým otázkam vzneseným v podnete spolu s podpornými dôkazmi.

Komisia okrem toho vypočuje strany, ktoré o to pri prihlásení písomne požiadajú za predpokladu, že sa ich výsledok postupu prednostne týka.

Toto oznámenie sa uverejňuje v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. a) nariadenia.

8. Časová lehota

Akékoľvek informácie týkajúce sa uvedených záležitostí a akúkoľvek žiadosť o vypočutie by mala Komisia dostať najneskôr do 30 dní po dátume uverejnenia tohto oznámenia, a to písomne na adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 299 32 64.

Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES

Prípady, ku ktorým nemá Komisia námiety

(2005/C 228/04)

(Text s významom pre EHP)

Dátum prijatia rozhodnutia: 19.1.2005

Názov: Výnimka pre spoločnosti v Gibraltári

Účel: Offshore

Právny základ: Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967

Trvanie: neobmedzené

Ďalšie informácie: Podľa článku 88 ods. 1 Zmluvy o ES sa Komisia rozhodla navrhnuť príslušné opatrenia s ohľadom na program pomoci č. E 7/2002 – Spojené kráľovstvo: Výnimka pre spoločnosti v Gibraltári

Vhodné opatrenia boli prijaté 18.2.2005

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 1.6.2005

Členský štát: Poľsko (celé územie Poľska na úrovni NUTS 2)

Číslo pomoci: N 20/2005

Názov: Program regionálnej a horizontálnej pomoci s cieľom znížiť emisie vznikajúce spoľaním paliva

Účel(-y): Regionálna a environmentálna pomoc. Poznámky: Pomoc pre nové investície. Pomoc pre iné než prvotné investície

Právny základ: Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust. 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielania pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Rozpočet: 489,8 milióna PLZ z prostriedkov Európskeho fondu pre regionálny rozvoj a 163,3 milióna PLZ z vnútrostátnych prostriedkov;

102,3 milióna EUR z prostriedkov Európskeho fondu pre regionálny rozvoj a 34,1 milióna EUR z vnútrostátnych prostriedkov

Intenzita alebo výška pomoci: Pomoc pre prvotné investície – max. 50 % NGE oprávnených nákladov plus 15 percentných bodov bonusu v hrubom pre MSP;

Iné investície – max. pomoc ako v prípade prvotných investícií plus 10 % NGE (15 percentných bodov bonusu v hrubom pre MSP); až do výšky 50 % NGE oprávnených nákladov alebo až do výšky 40 % NGE (plus 10 %) a 10 percentných bodov bonusu v hrubom pre MSP

Trvanie: Od roku 2005 do 31.12.2006

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia: 27.7.2005

Členský štát: Holandsko

Číslo pomoci: N 85/2005

Názov: „Rehabilitácia pôdy v kontaminovaných priemyselných oblastiach“

Predĺženie a modifikácia existujúcej schémy pomoci N 520/2001

Účel: Dotovať rehabilitáciu kontaminovaných priemyselných oblastí

Právny základ: „Besluit financiële bepalingen bodemsanering“

Rozpočet: granty vo výške 1,13 miliárd EUR

Intenzita alebo výška: 15 % až 60 % (v prípade MSP 70 %)

Trvanie: Do 31.12.2007

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia: 31.8.2004

Členský štát: Španielsko

Číslo pomoci: N 252/2004

Názov: Program na podporu ľudských zdrojov v oblasti výskumu a vývoja

Účel: Výskum a technologický rozvoj (Všetky odvetvia)

Právny základ: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: „Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales“

Rozpočet: 33 600 000 EUR

Intenzita a výška pomoci: Pre priemyselný výskum je maximálna brutto suma pomoci 50 %. Na činnosti rozvíjajúce konkurencieschopnosť je maximálna brutto suma pomoci 25 %. 10 %-ná prémia navyše je pre MSP. Pre realizačné úvodné štúdie predchádzajúce priemyselnému výskumu, maximálna brutto suma pomoci je 75 %, na realizačné úvodné štúdie predchádzajúce činnostiam rozvíjajúcim konkurencieschopnosť, maximálna brutto suma pomoci je 50 %. 10 %-ná prémia navyše je pre oblasti podľa článku 87 ods. 3 písm a)

Trvanie: Od 1.7.2004 do 31.12.2007

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia: 20.7.2005

Členský štát: Holandsko

Číslo pomoci: N 253/2005

Názov: Rozhodnutie o tom, že opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc. Garancia

Účel: Stavba lodí

Právny základ: Besluit houdende regels inzake de verstreking van borgstellingen ter zake van kredieten voor scheepsnieuw bouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 16.10.2002

Členský štát: Spojené kráľovstvo – Škótsko

Číslo pomoci: N 317/2002

Názov: Scottish Property Support – Bespoke Development Scheme

Účel: Podpora rozvoja pozemkov a budov na obchodné účely, ktorý realizuje súkromný sektor

Právny základ: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 № 126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Rozpočet: 20 – 23 miliónov britských libier (GBP) ročne

Intenzita a výška pomoci: Maximálna intenzita v súlade s nariadením (ES) č. 70/2001

Trvanie: Do 31.12.2006

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia: 9.12.2004

Členský štát: Francúzsko

Číslo pomoci: N 359 /2004

Názov: Úprava režimu „Martinik 2000 – 2006: Zľava z úroku“

Právny základ: DOCUP 2000-2006 Martinique

Účel: Cieľom pomoci je zlepšiť výnososivosť miestnych MSP znížením finančných výdavkov súvisiacich s investičnými projektami

Rozpočet: 3 260 000 EUR

Trvanie: Až do konca roku 2006

Ostatné informácie: úprava pozostáva z rozšírenia schémy na všetky sektory okrem citlivých sektorov, ako sú sektory rybolovu a polnohospodárstva (Príloha I), ako aj zo zníženia rozpočtu

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Povolenie štátnej pomoci v rámci ustanovení článkov 87 a 88 Zmluvy o ES

Prípady, ku ktorým nemá Komisia námiety

(2005/C 228/05)

Dátum rozhodnutia: 11.5.2005

Členský štát: Poľsko (Łódzkie)

Číslo pomoci: N 90/2005

Názov: Program regionálnej pomoci pre podnikateľov poskytnej v meste Łódź

Právny základ: Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r., Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łodzi

Účel(-y): Regionálna pomoc

Poznámky: Pomoc na nové investície a tvorbu pracovných miest spojenú s investíciami

Rozpočet: 6 000 000 poľských zlôt (1 500 000 EUR)

Intenzita alebo výška pomoci: 50 % v hrubom

Poznámky: 15 % bonus pre MSP; 30 % z 50 % pre investície do sektora výroby motorových vozidiel, kde je výška pomoci > 5 miliónov EUR

Trvanie: Od roku 2005 do 31.12.2006

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 22.6.2005

Členský štát: Maďarsko

Číslo pomoci: N 92/2005

Názov: Plán reštrukturalizácie maďarského uhoľného priemyslu 2004 – 2010

Účel: Zabezpečenie dodávky energie prostredníctvom ťažby uhlia

Právny základ: A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet

Rozpočet: 64,3 biliónov maďarských forintov (255 miliónov EUR)

Intenzita a výška pomoci: 64,3 biliónov maďarských forintov (255 miliónov EUR)

Trvanie: 7 rokov

Ďalšie informácie: výročné oznámenie za roky 2007 až 2010 a výročná správa. Správa za rok 2004 má byť predložená k 31. decembru 2005

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 7.6.2005

Členský štát: Slovenská republika

Číslo pomoci: N 168/2005

Názov: Štátna pomoc Hornonitrianske bane Prievidza

Účel: Zdedené záväzky v uhoľnom odvetví

Právny základ: Zákon SR č. 523/2004; smernica MH SR č. 10/2003; zákon SR č. 231/1999; výnos č. 1/2005 MH SR

Rozpočet: 24 000 000 slovenských korún (630 651 EUR)

Intenzita a výška pomoci: 24 000 000 slovenských korún (630 651 EUR)

Trvanie: rok 2004

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 22.6.2005

Členský štát: Nemecko

Číslo pomoci: N 320/2004

Názov: Plán reštrukturalizácie nemeckého uhoľného priemyslu 2006 – 2010

Účel: Zabezpečenie dodávky energie prostredníctvom ťažby uhlia

Právny základ: A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet

Rozpočet: 64,3 biliónov maďarských forintov (255 miliónov EUR)

Dátum prijatia rozhodnutia: 22.6.2005

Členský štát: Nemecko

Číslo pomoci: N 320/2004

Názov: Plán reštrukturalizácie nemeckého uhoľného priemyslu 2006 – 2010

Účel: Zabezpečenie dodávky energie prostredníctvom ťažby uhlia

Právny základ: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz über die Bergmannsprämie von 1956

Rozpočet: 12 miliárd EUR

Intenzita a výška pomoci: 12 miliárd EUR

Trvanie: 5 rokov

Ďalšie informácie: Výročné oznámenie a výročná správa

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 14.6.2005

Členský štát: Taliansko [Furlandsko – Julské Benátsko]

Číslo pomoci: N 433/2004

Názov: Podpora podnikom na ochranu životného prostredia

Účel: Cieľom programu je zlepšiť ochranu životného prostredia znížením emisií znečistujúcich látok a hlukových emisií a redukciou priemyselného odpadu prostredníctvom jeho opäťovného využitia v rámci výrobného cyklu

Právny základ: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. „L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente“

Rozpočet: 0,761 mil. EUR

Intenzita alebo výška pomoci: 15 % oprávnených nákladov pre MSP, aby splňali nové záväzné normy Spoločenstva do troch rokov po ich prijatí;

30 % oprávnených nákladov na investície, ktoré prekračujú normy Spoločenstva (+ 5 % v prospech regiónov podľa článku 87 ods. 3 písm. c) alebo + 10 % pre MSP)

Trvanie: Do 31. decembra 2005

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dátum prijatia rozhodnutia: 16.3.2005

Členský štát: Rakúsko

Číslo pomoci: N 622/2003

Názov: Fond pre digitalizáciu

Účel: Podporiť a zjednodušiť zavedenie digitálnych technológií prenosu pre vysielanie a prechod z analógového na digitálny televízny prenos v Rakúsku

Právny základ: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2.9.2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30.7.2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1.8.2004) eingeführt

Rozpočet: 7, 5 miliónov EUR ročne

Intenzita a výška: 50 %

Trvanie: Neurčené, preskúmanie po 2 rokoch, financovanie projektov de facto časovo obmedzené

Ďalšie informácie: Forma pomoci: granty

Konečné rozpočty a výšky pomoci závisia od výsledku výzvy na predloženie návrhov a dostupných štátnych finančných prostriedkov

Text rozhodnutia v platnom jazyku/platných jazykoch, zbavený dôverných údajov, je dostupný na internetovej stránke:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

ŠTÁTNA POMOC — FRANCÚZSKO

Štátnej pomoci C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N 515/2003) — Pomoc pre kafilérne odvetvie v roku 2003

Výzva na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o založení ES

(2005/C 228/06)

Listom zo dňa 5. júla 2005, ktorý je uvedený v autentickom jazyku na stranách nasledujúcich po tomto zhrnutí, oznámila Komisia Francúzsku svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES, pokiaľ ide o uvedenú pomoc.

Zainteresované strany môžu predložiť svoje pripomienky k pomoci, vo veci ktorej Komisia začína konanie, v lehote jedného mesiaca odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a nasledujúceho listu, na adresu:

Commission européenne
 Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural
 Direction H2
 Bureau: Loi 130 5/128
 B-1049 Bruxelles
 Fax: (32-2) 296 76 72.

Tieto pripomienky sa oznamia Francúzsku. Zainteresované strany môžu písomne s uvedením dôvodov požiadať o dôverné nakladanie s informáciami o ich totožnosti.

ZHRNUTIE

Francúzskym zákonom č. 96-1139 z 26. decembra 1996, ktorý sa týka zbierania a odstránenia kadáverov zvierat a odpadkov z bitúnkov, sa ustanovuje výnimka pre spoločnosti predávajúce mäso v malom, ktorých ročný obrat je nižší ako 5 miliónov francúzskych frankov⁽¹⁾). Táto výnimka sa nevzťahuje na obrat dosiahnutý predajom mäsa, ale na celkový obrat z predaja. Táto výnimka, podľa informácií dostupných Komisii, bola v platnosti aj v roku 2003. Je predmetom tohto rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

producentov, ale ktorá vôbec neprispieva k rozvoju odvetvia, a najmä pomoc poskytnutá len na základe ceny, množstva, výrobnnej jednotky alebo jednotky výrobných prostriedkov považuje za prevádzkovú pomoc, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom.

TEXT LISTU

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du payement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.

2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

Hodnotenie

V tomto štádiu je kompatibilnosť udelenej pomoci so spoločným trhom sporná kvôli nasledovným dôvodom:

— Zdá sa, že oslobodenie od platenia kafilerickej dane spôsobuje v tomto štádiu stratu príjmov pre štát, ktorá nie je odôvodnená vzhľadom na charakter a hospodárnosť daňovo-výhodného systému. Podľa informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, sa v skutočnosti táto výnimka nevzťahuje na obrat dosiahnutý predajom mäsa, ale na celkový obrat z predaja. Zdá sa, že toto osloboedenie predstavuje v tomto štádiu výhodu, ktorú možno považovať za štátnej pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy.

— Zdá sa, že predmetné osloboedenie nemá stimulujúce prvky a nevyžaduje protisužbu od príjemcov. Okrem výnimiek výslovne stanovených v právnych predpisoch Spoločenstva alebo v týchto usmerneniach, sa teda jednostranná štátnej pomoci určená výhradne na zlepšenie finančnej situácie

⁽¹⁾ Tento strop, pôvodne 2,5 milióna francúzskych frankov, bol zvýšený na 5 miliónov francúzskych frankov v roku 2001.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection (2).
4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations relevantes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage.
6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.
- II. DESCRIPTION**
8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
- de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;
 - de salaisons, produits de charcuterie, saindoux, conserves de viandes et abats transformés;
 - d'aliments pour animaux à base de viandes et d'abats.
11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF) (3) (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications viseraient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en dérivent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropre à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4me partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF (4). Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

(2) Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

(3) Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

(4) Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

II.a) Farines animales et déchets d'abattoir

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

- pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;
- pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;
- pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

- pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 (5).

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) Animaux trouvés morts

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

(5) En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropre à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifié et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menacé de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité⁽⁷⁾.

29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliseraient un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'Etat liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerter aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.

III.2 a) Animaux trouvés morts

41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoit que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.
46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) Farines animales et déchets d'abattoir

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériaux à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériaux à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériaux, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériaux à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir la prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) Le financement des aides sous a) et b)

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarrissage)⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclut, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarrissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe d'abattage a été instituée⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allégement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité

avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.

67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchets d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

**Predbežné oznámenie o koncentrácií
(Prípad COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ)
Prípad vhodný na zjednodušený postup**

(2005/C 228/07)

(Text s významom pre EHP)

1. Dňa 9. septembra 2005 Komisia dostala oznámenie o zámere koncentrácie podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (¹), podľa ktorého podniky Wielkopolskie Zakłady Tłuszczone ADM Szamotuły Sp. z.o.o. („ADM Poland“, Poľsko) patriaci do skupiny ADM and Cefetra B.V. („Cefetra“, Holandsko) získavajú spoločnú kontrolu nad podnikom Bałtycki Terminal Zbożowy sp. z.o.o. („BTZ“, Poľsko) v zmysle článku 3 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady. BTZ je v súčasnosti kontrolovaný prostredníctvom Gdynianského prístavného úradu.

2. Obchodné aktivity príslušných podnikov sú tieto:

- podnik ADM Poland: výroba olejov, najmä repkového oleja;
- podnik Cefetra: obchodovanie so surovinami krmivových zmesí;
- podnik BTZ: terminál služieb, vrátane nakladania, vykladania a skladovania poľnohospodárskych komodít, v prístave Gdynia v Poľsku.

3. Na základe predbežného preskúmania Komisia dospela k názoru, že oznámená transakcia by mohla spadať pod nariadenie (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutie o tomto bude si však Komisia vyhradzuje. Podľa oznámenia Komisie o zjednodušenom postupe hodnotenia určitých koncentrácií podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (²) treba upozorniť, že tento prípad je vhodný na hodnotenie podľa postupu ustanovenom v Oznámení.

4. Komisia žiada všetky zainteresované tretie strany, aby oznámili Komisii svoje pripomienky k plánovanej koncentrácii.

Pripomienky musia byť doručené Komisii najneskôr do 10 dní od dátumu uverejnenia tohto predbežného oznámenia, a to prostredníctvom faxu (na číslo (32-2) 296 43 01 alebo 296 72 44) alebo poštou pod referenčným číslom COMP/M.3884 – ADM Poland/Cefetra/BTZ, na túto adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ C 56, 5.3.2005, s. 32.